

וכתיב בו בקדוד, (שמעואל-א ט) וביכיהו והוא אדמוני. אלא זה מזוהמת הוחב נעה, וזה נפרק בזוהר החרב. כתוב בעשו, אדמוני כלו פאדרת שער, יצא בזחתה ההתוק. בקדוד כתוב, עם יפה ענים וטוב ראי.

בא וראה מה הטעם. הגן הלאן נוך, והגון האדם נודע. אדם בראשונה, והנה בראה בו לבן, הרי טהרה נולדה בו ומתחיל להתרה. לבן בראשונה ונראה בו. אדם, הנה מתחיל להטהמא. וככתוב וטמא הכהן, שהנה נולד בו אדם להטהמא. והכהן היה יודע בכל אותם הגוננים. ולפעמים שנראה בו גון של טהרה, ויסגורו לראות אם יולד בו גון אחר. ואם לא, מתר אוthon. זהו שפטותם וטהרו הכהן וגון.

רבי יצחק ורבי יהודה קיו הולכים בדרך. אמר רבי יהודה, כתוב (מלכים-ב ח) וצרצה נעמן תדבק בה ובזורע לעולם וגון. אם הוא חטא, למה ילקו בגין? אמר לו, אלישע ראה יוטר משאר הנבאיים. ראה שלא יצא מגיחין בן מעלה, ועל כן קלל את כלם. ולא עוד, אלא אמר לו: אני עברתי בשימוש עליון אצל אלהו, זכיתי בשני חלקים, שהרי עברתי אותו באמת. ואתה רשות פגימתו אotti, ושבעת לשקר וחמקת, הרי עברת על כל התורה כללה,ומי שעובר על זה, מת הוא לעולם הבא. אבל משום שעבדת אותו, השימוש שלך לא יהיה לחם; תהיה מיתך בעולם קהה, ולא בעולם הבא. ימושם בה, וצרצה נעמן תדבק בה ובזורע.

(גון הלאן נודע, וכן האדם נודע). אמר רבי יוסי, בגד הצמר או

אדמוני. אלא דא מזוהמא דדהבא אתבעיד, ורקא בזוהריא דדהבא אתדק, בעשו כתיב ביה, אדמוני בלו פאדרת שער, בזוהמא דהתוּבָא נפק. בקדוד כתיב ביה, עם יפה ענים וטוב ראי.

חא חזי, מי טעם. גונא חורה אשתחמودע, וגונא סומקא אשתחמודע, סומקא בקדמיתא, והא אתחזוי ביה חורה, הא דכיותא אתייליד ביה, ושاري לאתדקאה. חורה באקדמיתא, ואתחזוי ביה סומקא, הא שاري לאסתבא, וכתיב וטמא הכהן, דהא אתייליד ביה סומקא, לאסתבא. וכנה דוה ידע בכל אינון גונין. ולזמןין דאתחזוי ביה גונא דכיותא, ויסגר ליה למחייב אי אתייליד ביה גונא אחורא. ואי לא, מרכבי ליה, הדא הוא דכתיב וטהרו הכהן וגון.

רבי יצחק ורבי יהודה היו אצלי בארכא, אמר רבי יהודה, כתיב (מלכים ב, ח) וצרצה נעמן תדבק בה ובזורע לעולם וגון, اي הוא חטא בנויامي ילקון. אמר ליה, אלישע יתר משאר נביי חמא. חמא דלא נפיק מגיחי ברא דמעיליא, ועל דא ליעיט לכלחו.

ילא עוד, אלא אמר ליה, אנא פלחנא בשמושא עלאה לגבי אלהו, זכינה בתرين חולקין, הדא פלחנא ליה בקשוט, ואנת רשות פגימת לי, אומית לשקר, וחמידת, הא עברת על אוריותא כלא, ומאן דאעבר על דא, מית הוא לעלמא דאת. אבל בגין דפלחת לי, שמושא דילך לא להו למגנא, תהורי מיתה דילך בעלמא דין, ובעלמא דאת. ובגין בך, וצרצה נעמן תדבק בה ובזורע. (גונא דחוירא אשתחמודע, וכן אסומקא אשתחמודע).

אמר רבי יוסי, בגד הצמר או הפשטים אמי. אמר רבי יצחק, בכלא